1

1 RHEA (6) OG GLACIA (2,5) PÅ SMÅBARNSAVDELINGEN. VERONIKA OG LEDER FOR ALDERSHJEMMET, AVEGAIL MANALO. BARN OG GAMLE HAR GLEDE AV HVERANDRE I HÅPETS HAVN. LUZ BROWN SYNGER KARAOKE MED UNGDOMMENE. ROMSØSTRENE BERNADETTA OG KHYLIE. 2 PASIENT UNDERSØKES PÅ AKUTTEN. 3 NY LEDER VED SYKEHUSET, DAISY DRIZ. 4 RACHEL TROVI ÅPNER SYKEHUSET I 2013 (FOTO PRIVAT). 5 «SMOKEY MOUNTAIN» BLE STENGT I 1995, MEN DEN SISTE TIDEN HAR FAMILIER BEGYNT Å BOSETTE SEG DER IGJEN. MAMA´S BESØKER DEM REGELMESSIG.

▼ *forts. fra forrige side*

- I januar 2015 hadde vi 153 pasienter. Tallet for samme måned i år er 362. Det er en solid økning, men vi har fortsatt ledig kapasitet, forteller Driz.

AV DISSE var 60 pasienter i kategori D. Det vil si mennesker uten inntekt som får gratis behandling og medisiner, for det var dem Trovi først og fremst ønsket å gi et tilbud ved Barmhjertighetens Hospital.

PÅ DIAGNOSETOPPEN for januar, lå luftveisinfeksjoner etterfulgt av mage- og tarminfeksjoner og urinveisinfeksjon. Det var en jevn fordeling mellom barn og voksne. 40 pasienter ble lagt inn mens 26 ble overført til andre sykehus, og 285 fikk reise hjem etter behandling på akutten.

- Vi vet at det er utfordrende for våre norske støttespillere å skaffe nok penger til å drifte både barne- og aldershjemmet og sykehuset, sier Driz.

- Derfor håper vi at bistanden fra Norge etter hvert kan reduseres. Blant annet gjennom økt inntjening i forbindelse med en ny helseforsikring som er innført av filippinske myndigheter. Den innebærer for eksempel at sykehuset får 8000 pesos (ca. 1500 kroner) for hver fødsel. 40 prosent av denne summen går til legen og resten til institusjonen, men våre faktiske utgifter vil kun være på 1500 pesos (ca. 270 kroner). Da sitter vi igjen med en inntjening på 3300 pesos (ca. 600 kroner). Hvis vi har 50 fødsler i måneden, betyr det en fortjeneste på 165.000 pesos (ca. 30.000 kroner).

PÅ BARNEHJEMMET har de store barna kommet tilbake fra skolen. Noen av jentene øver på en sang av Miley Cyrus som skal framføres på skoleavslutningen før sommerferien. Khylie (10) danser seg gjennom gangen, mens romsøster Bernadette (22) viser fram en hel bunke med motetegninger og en drømmekollasj for framtiden.

Til den har hun klippet ut fargerike bilder av store motehus, designersko, villa med svømmebasseng og en familie på fire som leker på stranda. Hun smiler beskjedent. Tviler på at livet vil bli akkurat som plakaten, men en drøm som er i ferd med å gå i oppfyllelse, er den å flytte for seg selv. For når det nye hybelhuset står ferdig i mai, skal Bernadetta endelig bo for seg selv.

- Og i juni åpner den nye førskolen som Barnas Fredspris har bygd, forteller Gunhild Dobbe og understreker at det er aldeles utrolig å se hvordan arbeidet til Rachel har vokst og fortsetter å vokse.

- Det er et under. Det sier alle som kommer hit, men Rachel har fått det til fordi hun er en svært målbevisst dame med sterk gudstro. Hun har dessuten hatt mange gode krefter til å hjelpe seg. Vi tar gjerne imot besøk. Vi unner alle våre støttespillere å komme hit. Jeg har hørt mange si at de ikke orker å se all elendigheten, men da må de ikke glemme alt det gode. I Håpets Havn er det mange triste bakgrunnshistorier, men ungene sprudler. For å ikke snakke om de gamle, smiler Dobbe.

INGEN NORDMENN står på lønningslista, og administrasjonsutgiftene utgjør kun to til tre prosent av innsamlede midler. Stiftelsen ønsker seg flere støttespillere og frivillige som ønsker å bidra på ulike måter. Det kan dreie seg om alt fra forefallende arbeid på bygningene til å være sammen med barna. For selv om staben er dyktig, er antall ansatte et økonomisk spørsmål. Barna setter stor pris

på ekstra oppmerksomhet fra voksne.

Trovi etterlyser spesielt ungdom som kan settes i brann for andre enn seg selv.

- Livet blir aldri det samme etter at man har vært her nede, understreker Dobbe.

- Når jeg kommer hjem, kan jeg bli matt av den norske overfloden og debatt om bompenger og bensinpriser. Gjennom arbeidet har jeg også møtt så utrolig mange flotte mennesker, både filippinere og nordmenn.

«SMOKEY MOUNTAIN» ble stengt av filippinske myndigheter i 1995, men de siste årene har folk igjen begynt å sette opp skur på fjellet, og for Trovi er det viktig at alle som kommer på besøk får en innføring i hvor det hele starta. Derfor får de bli med ansatte fra Mama`s som regelmessig besøker familiene og følger opp barn som er utsatt for omsorgssvikt.

For Trovi forsvinner aldri drømmen om å vende tilbake til Manila.

- Det har vært et eventyr, og jeg skjønner det ikke helt selv, men jeg er veldig glad for at jeg ikke bare gråt til jeg ikke hadde flere tårer igjen den gangen og så reiste hjem.

Tekst og foto: Charlotte Nagell